

samme Anke imod det, idet jeg gik ud fra, at man ved at lovgive paa dette Omraade i Virkeligheden indskrænkede den Medbestemmelsesret, som er hjemlet vore kommunale Myndigheder. Men i Betragtning af den store Betydning, det har at faa ensartede Regler for Automobilkørsel for alle Landets Landeveje, mente jeg dog, at man meget vel kunde gaa ind paa disse Indskrænkninger, og det finder jeg endnu. Dermed tror jeg egentlig at have omtalt de Anker, der ere rettede mod mit Ændringsforslag, og jeg maa endnu en Gang tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for det, idet jeg tror, at hvis den Tilføjelse, som jeg har antydnet, gøres, vil derved dette Spørgsmaal blive løst paa en heldig og betryggende Maade.

Blem: Jeg kan slutte mig til det ærede Udvalgs og til Udvalgets Flertals Ændringsforslag med Undtagelse af Ændringsforslaget Nr. 6 til § 16. Her forekommer det mig, at Udvalget ikke har været heldigt ved Affattelsen af sine Ændringsforslag, og her foretrækker jeg Ministerens § 16. Det drejer sig ved dette Ændringsforslag om, at man tillader Automobilkørsel paa alle Landeveje, selv om de ikke ere mere end 8 Alen brede. Naar man nu ser hen til Bilag 1, hvor der staar en Fortegnelse over Landevejenes Bredde, vil man se, at vi paa Bornholm have Landeveje, som kun ere 8—10 Alen brede, og kun fra Rønne til Neksø have en Landevej, der er 12 Alen bred. Vi have godt og vel 30 Mil Landevej paa 10 Kv. Mil, og der er ikke noget Amt i Danmark, der forholdsvis har saa mange Landeveje som Bornholms Amt. Dette er vel Følgen af, at vi have en Del smalle Veje. Jeg har som Amdsraadsmedlem været med til at udarbejde Forslag til Vedtægter om Kørselsreglement for Automobilkørsel paa vore Landeveje. Vi vare enige om, at naar vi have to Landeveje mellem to Byer som mellem Rønne og Neksø og for største Delen mellem Rønne og Allinge, kunde man nøjes med at give Automobilisterne Lov til at køre ad den ene, medens den anden var bestemt til sædvanlig Vognførsel alene, hvor Kørsel med Automobileer var forbudt. Men det faa vi ikke Ret til efter Lovforslaget her. Vi faa ikke

Lov til at indrette det saadan, hvis dette Forslag bliver Lov. Man kunde jo dog give Amdsraadene noget større Frihed med Hensyn til Indstilling til Ministeriet af Kørselsreglement. Jeg vil derfor stemme mod Ændringsforslag Nr. 6 til § 16 og henstille til Udvalget, at der i Ændringsforslaget under Nr. 7 føjes til: „Landeveje under 12 Alen“, saa at der kommer til at staa: „Med vedkommende Amdsraads Samtykke kan Justitsministeriet give Tilladelse til Kørsel med Motorvogne paa Landeveje under 12 Alen og paa Biveje“. Det vilde jeg ønske føjet til, saaledes at vi kunde udstemme Ændringsforslaget under Nr. 6. Jeg er nemlig bange for, at naar vi faa de tyske Turister der over — vi kunne have et Par Tusinde af dem — en Tid om Sommeren, og de føre deres Automobileer med sig og køre rundt i den nordlige Del af Øen, hvor vi have 8—10 Alens Landeveje, hvor Terrainet er kuperet, og hvor der er Bækløb med Bakker og Dale — vil Forholdet blive vanskeligt for os paa Bornholm. Paa disse smalle Veje er der jo tidt Grusbunker og Skærvebunker til Brug for Vejens Forbedring, men saa er der kun en ganske smal Kørevej. Da nu, som sagt, Terrainet er kuperet, kan man ikke se saa langt frem, at man kan køre til Side, ud paa Marken, i Tide, før man har Automobillet lige paa Siden af sig. Følgen bliver da den, at Hartkornsejerne, som betale Udgifterne til Landevejene — hos os koste de 40,000 Kr. om Aaret, hvilke lignes paa ca. 6,000 Tdr. — regnet efter almindelig dansk — Hartkorn — næsten ikke kunne køre paa deres egne Veje uden Fare for at knække Halsen, men det synes os lovlig haardt. Jeg har ikke noget imod, at disse Automobileer køre. Det kan ikke nytte noget at hindre Tidens Fremskridt, men vi maa alligevel passe paa, hvor der er særlige Forhold til Stede, at det ikke bliver forbudt dem, der betale Vejen, at komme fra By til By. Jeg synes netop, at hvor man har to Landeveje fra By til By, kunde det være tilstrækkeligt, at Automobilisterne fik Lov til at køre paa den ene, og saa kunde vi andre have Lov til at køre med Hest og Vogn paa den anden i Fred. Jeg vil derfor henstille til Udvalget at tage under Overvejelse til tredie Behandling, at beholde enten Ministerens